

Jubileren

Ik ontkom er niet aan. Op de eerste dag van deze novembermaand was er feest vanwege het 50-jarig bestaan van KBO Goes en dat kon natuurlijk niet ongemerkt voorbijgaan. Dat was het al, want we hadden deze gebeurtenis vorig jaar al moeten vieren. Toen werden we echt 50 jaar, maar als je ouder wordt, laten je gedachten je wel eens in de steek, schiet je wel eens iets door het hoofd of heb je een black out. Je vergeet dat je ouder wordt en dat wil je eigenlijk niet of nog niet, maar het was ons echt ontschoten. We moesten aan zoveel andere dingen denken dat we hieraan niet dachten. Tot we even na de jaarwisseling onze gedachten wel terug lieten gaan en we op de gedachte kwamen dat KBO Goes wel eens 50 jaar of ouder zou kunnen zijn. Oei, oei, oei, het zal toch niet waar zijn dat we dat vergeten zijn?

Tegelijk Abraham en Sara worden en dat vergeten? Wat te doen? Oud archief raadplegen natuurlijk, maar dat hebben we niet zo veel. Toch maar eens het kastje met die gegevens in gedoken, wat dozen opengemaakt en ja wel, daar kwam een grootboek te voorschijn. Oh, dat zal administratie van de penningmeester zijn geweest. Dan maar eens kijken hoe de financiële vlag er toen bij hing. Slap langs de mast of strak in de wind? Beducht op cijfers maakten we het boekwerkje open en sloegen er een blik in. Tot onze grote verbazing kregen we een compleet verslag van de feestvergadering ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan voorgeschoteld.

We waren vorig jaar 50 jaar geworden en we hadden Abraham en Sara niet in de tuin gezet, hun feestje niet gevierd en er op een of andere bijeenkomst ook geen neutje op genomen. Zo druk hadden we het gehad om de belangen van onze leden te behartigen, hen voorlichting te geven, te ontspannen, de wijde wereld in te laten trekken, kerstmis te laten vieren en nog allerlei andere nuttige bezigheden voor te schotelen. Dat kon natuurlijk niet en dus besloot het bestuur in al zijn wijsheid om op de dag dat de roomse kerk dit jaar het feest van alle heiligen viert voor al haar leden ook een feest te houden en dat gebeurde in De Spinne met het optreden van Peter Dieleman met Zeeuwse liedjes en teksten, een nootje en een neutje en een hoop gezelligheid.

We vierden op 51 jarige leeftijd dat we 50 jaar geworden zijn en in die jaren een heel wat hebben zien veranderen. Eerst waren we een echte bejaardenclub, waar veel bejaarden geen lid van wilden zijn, omdat ze er niets voor voelden om bij al die oude mensen uit de parochie te zitten, bingo te spelen, over pillen en poeiers te praten of met hen op reis te gaan. En misschien ook niet omdat ze ook niet altijd over het geloof wilden praten. Zo'n 15 jaar geleden kwam daar een kentering in. De gezelligheid kreeg gezelschap van belangenbehartiging, voorlichting en ontwikkeling. Het imago van Kaarten, Kienen en Kegelen kwam op de tocht te staan en we gingen ons ook druk maken over onze gezondheid, woongenot en veiligheid, sociale contacten en we wilden wel eens meer van de wereld te weten te komen. En zo kregen kaarten, kienen en kegelen gezelschap van andere nuttige zaken, want gezelligheid en sociaal contact blijft een belangrijk middel om ons als ouderen zelf te redden. Op onze 51ste verjaardag komen we tot de ontdekking dat we meer zelf moeten doen, dat de bomen nog steeds niet tot in de hemel groeien. Ja, ja, ouder worden valt niet mee.

En toch, toch hebben we het nog steeds goed. De een misschien wat meer dan de ander, maar we kunnen ons best wel redden. En dat is een gelukwens waard. Dus u allen, beste lezers en lezeressen gefeliciteerd en als u nog geen lid bent van KBO Goes, wordt het tijd dat u dit snel doet. Op deze website kunt u dat snel doen.

Augustinus